

Arrest

nr. 36 532 van 22 december 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN GENDEREN, die loco advocaat J. ANTHONIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma, afkomstig uit Kosovo, meerbepaald uit Llapushnik (gemeente Glogovac). U bezit de Kosovaarse nationaliteit. U bent getrouwd met Krasniqi Igballa (O.V. 6.376.123), een Roma afkomstig uit Reznik, Kosovo. In 1991 verliet u uw woonplaats Klina in Kosovo en reisde u samen met uw gezin naar Duitsland. Daar verbleven jullie tot oktober 2008. Na uw aankomst in 1991 in Duitsland diende u er een asielaanvraag in. Zes of zeven jaar later werd deze asielaanvraag definitief afgewezen. Hierna ontving u een tijdelijke verblijfstitel (Duldung of opgeschorte uitzettingsmaatregel) van de Duitse autoriteiten. In oktober 2008 werd u door de Duitse autoriteiten samen met uw echtgenote en twee van uw kinderen, F. (O.V. 6.376.116) en R.

(minderjarig), naar Kosovo gerepatriëerd. Uw drie andere kinderen, B., V. en H., beschikken door hun huwelijk met een Duits onderdaan over een verblijfsvergunning voor Duitsland en bleven daar. Na uw aankomst in Kosovo begaf u zich met uw gezin naar Klina, waar u tot voor uw vertrek naar Duitsland woonachtig was. Uw vroegere woning aldaar bleek evenwel afgebrand en u had er evenmin nog familie of kennissen wonen. Er bleken ook geen andere Roma woonachtig te zijn. U kreeg evenmin hulp van anderen. U wist niet waarheen en jullie nam bijgevolg jullie intrek in leegstaande woningen in de omgeving van Klina. Daar kregen jullie vele keren bezoek van etnisch Albanese burgers die jullie vertelden dat jullie er niet welkom waren en dat jullie moesten vertrekken. Hierna verhuisden jullie telkens naar een andere leegstaande woning in dezelfde regio. In een maand tijd verhuisden jullie zo 6 à 7 keer. Ook op straat werden jullie door Albanese aangesproken. Ook zij maanden jullie aan de regio te verlaten en dreigden ermee jullie anders te zullen vermoorden. U voelde zich niet veilig in Kosovo en besliste uiteindelijk Kosovo te verlaten. U wachtte wel eerst nog op de uitreiking van uw Kosovaarse identiteitsdocumenten om daadwerkelijk te vertrekken. Direct hierna verliet u samen met uw gezin Kosovo en vertrokken jullie naar Podgorica, Montenegro. In totaal verbleven jullie na jullie repatriëring uit Duitsland één maand in Kosovo. Jullie verbleven in Podgorica bij andere Roma in de wijk Konik. U wou daar evenwel niet blijven. Het was immers niet uw land en u hoorde ook van andere mensen dat u zich daar niet kon inschrijven in de gemeente. Na een verblijf van ongeveer twee maanden verliet u Montenegro in januari 2009. Na een reis van een drietal dagen kwam u op 16 januari 2009 samen met uw echtgenote en uw twee zonen, F. en R., in België aan. Nog diezelfde dag dienden jullie hier een asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: de laissez-passer van u, uw echtgenote en uw zoon R., uitgereikt door de Duitse autoriteiten in het kader van uw repatriëring naar Kosovo op 7 oktober 2008; de Kosovaarse identiteitskaart van u en uw minderjarige zoon R., beiden uitgereikt op 24 oktober 2008; de Kosovaarse paspoorten van u, uw echtgenote en uw minderjarige zoon R., allen uitgereikt te Priština op 4 november 2008; uw lidkaart van een Roma-organisatie, uitgereikt in Duitsland en een brief van de organisatie 'International Delegatio Roma und Sinti', waarin gestaafd wordt dat u een Roma bent afkomstig uit Klina, Kosovo, bent.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten omdat u omwille uw etnische origine onder (verbale) druk werd gezet door etnisch Albanese burgers om de regio Klina - waar u zich bij uw terugkeer uit Duitsland wou vestigen - te verlaten (gehoorverslag CGVS p. 4). De door u ingeroepen feiten zijn echter problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke aard). Er kan inzake de door u aangehaalde problemen (bedreigingen en pesterijen) redelijkerwijze aangenomen worden dat u alle mogelijke stappen onderneemt om uw veiligheid te garanderen. U diende echter geen klacht in tegen deze handelingen. U verklaarde niet naar de politie te hebben durven gaan, ondermeer omdat dit ook Albanese zijn. U was hiervoor te bang (gehoorverslag CGVS p. 5). Deze houding kan bezwaarlijk weerhouden worden als een afdoende verklaring voor uw nalatigheid. Het indienen van een klacht houdt in dergelijke gevallen immers specifiek een verzoek tot bescherming in. Het feit dat in hoofdzaak etnische Albanese werkzaam zijn bij de politie van Klina, wijst er op zich ook niet op dat uw eventuele klacht op basis van onderscheid naar etnie zou behandeld worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt bovendien dat minstens twee personen van de RAE (Roma/Ashkaeli/Egyptenaren) gemeenschap - waartoe ook u behoort - werkzaam zijn bij de lokale politie (Kosovo Police) in Klina. Uit diezelfde informatie blijkt tevens dat er geen veiligheidsproblemen zijn voor de RAE-gemeenschap in Klina. Er is ook niet langer sprake van interetnisch geweld. Aldus heeft u niet aangetoond dat u bij een eventuele terugkeer naar Kosovo geen hulp of bescherming van de aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten (KP, KFOR, EULEX) zou kunnen afdwingen voor de door u gevreesde problemen. Het feit dat u in Kosovo niet langer over een eigen woning beschikte, is een probleem van louter socio-economische aard en ressorteert als dusdanig evenmin onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. Dit is ook geen afdoende reden waarom u zich niet elders in Kosovo, in een gemeente met een grote Roma-gemeenschap, zou kunnen hervestigen. Uit niets blijkt bovendien dat u hieromtrent discriminatoir zou behandeld worden door de Kosovaarse gemeenschap. De Kosovaarse autoriteiten, zo blijkt voorts uit de ons beschikbare informatie, hebben de laatste jaren ernstige inspanningen ondernomen en vooruitgang geboekt om het multi-etnische karakter van Kosovo te versterken. Hierbij werd tevens aandacht besteed aan de RAE-gemeenschap en de socio-economische problemen van deze gemeenschap. Zo ontwikkelde de Kosovaarse overheid een strategisch plan voor de integratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral

op de volgende onderwerpen: huisvesting, informele nederzettingen, registratie en documenten, terugkeer en reïntegratie, onderwijs, cultuur, identiteit, media en informatie, tewerkstelling en versterking van de economische positie, gezondheid en sociale onderwerpen, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke deelname en vertegenwoordiging en vrouwen. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat het feit dat u en de andere leden van uw gezin na jullie terugkeer uit Duitsland in Kosovo probleemloos aan nieuwe identiteitsdocumenten (o.a. identiteitskaart en paspoort) konden geraken, een eerste en belangrijke stap naar integratie is. Dergelijke documenten waarborgen tevens enkele belangrijke fundamentele basisrechten als burger en wijzen er ook op dat u zich als burger blijkbaar probleemloos kon richten tot uw lokale autoriteiten in Kosovo.

In het kader van de (tweede) asielaanvraag van uw zoon, F. K. (O.V. 6.376.116), besloot ik eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw etnische origine en afkomst uit Kosovo staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel.

Verzoeker betwist dat zijn problemen geen verband zouden houden met de criteria van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen. Zijn problemen, en die van zijn gezin, zijn het gevolg van een houding van een etnische groep tegen een andere etnische groep.

Aangaande de bescherming van de aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten stelt verzoeker dat de politie tevens Albanezen zijn. Uit de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt blijkt niet dat de twee leden van de RAE-gemeenschap die werkzaam zijn bij de lokale politie daadwerkelijk een gezagsfunctie uitoefenen, laat staan dat deze klachten behandelen. Verzoeker verwijst naar een aantal rapporten betreffende de veiligheidssituatie in Kosovo, en meent dat het niet is omdat er zich recentelijk geen interetnisch geweld heeft voorgedaan er in zijn hoofd geen gegronde vrees zou bestaan. Verzoeker wijst erop dat zijn zoon trachtte hun problemen aan te klagen bij de politie maar geconfronteerd werd met een taalbarrière.

Voorts voert verzoeker aan dat geen rekening werd gehouden met de specifieke situatie van de Rom-gemeenschap, die ook omwille van de algemene zwakke sociale situatie in geval van problemen niet naar de politie kan gaan. Aangaande de aanwezigheid van internationale autoriteiten, stelt verzoeker dat deze zich niet inlaten met zijn problemen en zij in het verleden niet hebben kunnen beletten dat er veiligheidsrisico's bleven bestaan.

Verzoeker besluit aannemelijk te hebben gemaakt dat hij en zijn gezin een vluchtelingenrechtelijke vrees koesteren.

2.2. Verzoeker leidt een tweede middel af uit de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert ook opnieuw de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en van de artikelen 2 en 3 van voormelde wet van 29 juli 1991. Voorts voert hij de schending aan van artikel 48/4 Vreemdelingenwet, in samenlezing met artikel 3 van het EVRM.

Hij voert aan dat hij en de Rom-gemeenschap discriminatoir worden behandeld en dat soortgelijke discriminatoire behandelingen ressorteren onder de het Verdrag van Genève, minstens impliceren dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade aanwezig is. Internationale rapporten bevestigen immers dat er een probleem bestaat met betrekking tot behoorlijke huisvesting, wat onder meer te wijten is aan geldgebrek. Verzoeker citeert uit het jaarboek van Amnesty International betreffende Servië 2009, waaruit blijkt dat er geen financiële middelen zijn om de integratie van gerepatrieerde mensen te bewerkstelligen. Tevens blijkt uit allerhande rapporten dat er voor gans Kosovo een huisvestingsprobleem zou zijn. Los van deze problematiek worden terugkerende Rom nog met tal van andere problemen geconfronteerd, zoals geen tewerkstellingskansen, geen toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, justitie,... Verzoeker verwijst dienaangaande naar de documentatie die toegevoegd werd bij het administratief dossier. Hij stelt dat er ten onrechte geen onderscheid gemaakt wordt tussen

de Rom en andere minderheden. Het feit dat hij documenten verkreeg van de aanwezige organisaties betekent niet dat er een oplossing komt voor de veelvuldige andere problemen.

2.3.1. Gelet op de onderlinge verwevenheid acht de Raad het opportuun om de twee middelen samen te bespreken.

2.3.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

2.3.3. De bestreden beslissing is gesteund op de bevinding van de Commissaris-generaal dat verzoeker geen poging ondernam om de bescherming van de lokale overheden of internationale organisaties in te roepen terwijl hij niet aannemelijk maakt hierop niet te kunnen rekenen. De huisvestingsproblemen die verzoeker aanhaalt vallen niet binnen de vervolgingsgronden van het vluchtelingenverdrag of vormen geen ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij zich niet elders in Kosovo kon vestigen om zich op die manier aan alle problemen te onttrekken.

Deze vaststellingen zijn wezenlijk en vaststaand. Zij vinden steun in het administratief dossier. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te kunnen leiden, moeten discriminatie en achterstelling van die aard zijn dat zij aanleiding zijn tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Het gegeven dat er niet afdoende middelen voorhanden zijn om iedereen in huisvesting of een uitkering te voorzien kan geenszins met een soortgelijke situatie worden gelijkgesteld. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houdt op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in.

Voorts merkt de Raad op dat verzoeker geen informatie aangaande de actuele veiligheidssituatie bijbrengt die de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 15) weerlegt. Verzoeker betwist overigens niet dat er zich recentelijk geen interetnisch geweld heeft voorgedaan.

Van verzoeker kon redelijkerwijs verwacht worden dat hij alle mogelijke stappen ondernam om klacht neer te leggen of om zijn veiligheid te garanderen en bescherming te zoeken. Hij voldoet niet aan deze verwachting. Aangaande de lokale politie, en de voorgehouden taalbarrière, merkt de Raad op dat verzoeker wel de Albanese taal machtig is. Voorts vormt de stelling dat er enkel Albanese het politiekorps uitmaken geen reden om geen bescherming te zoeken of klacht neer te leggen, nu uit de voormelde informatie blijkt dat deze wel degelijk op een ernstige wijze worden onderzocht, en wel door verschillende comités. Ook bij de aanwezige internationale organisaties kon verzoeker terecht. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoeker op 28 oktober 2008 een nieuwe identiteitskaart verkreeg. De vaststelling dat verzoeker zich op geen enkel ogenblik wendde tot deze autoriteiten ondergraaft de gegrondheid van zijn voorgehouden vrees. Hij brengt geen elementen naar voren die deze nalatigheid verschonen. In zijnen hoofde kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees aangenomen worden.

2.3.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

In zoverre verzoeker zijn vraag voor subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt en zich beroept op de algemene toestand in Kosovo, dient vastgesteld te worden dat hij ook niet aannemelijk maakt dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft immers op geen enkel ogenblik enige bescherming gezocht, hij toont niet aan dat zijn voorgehouden problemen zich uitstrekken over het ganse Kosovaarse gebied en problemen van socio-economische aard ressorteren niet onder voormeld artikel 48/4.

Verder maakt hij niet aannemelijk dat er in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en negen door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER